Suomalainen suuri sampo

Keksi Seppo Suomalainen
sammon taitavan takoa,
joka jauheli kumia,
saappahia saumaeli,
rustaeli renkahia,
myytäväksi muotoeli.

Oli se Seppo Suomalainen
ylen taitava takoja.
Jauhoi sampo saappahia,
renkahia runsahasti.

Kun oli kova kysyntä,
tuottehilla uuden sammon,
tarvi sampo jauhajia,
tekijöitä taitavia.

Palkalla sai purtavata,
mahan täyven, turvallisen
elon entistä ehomman.

Tuote tuttu, laatu vahva,
ajatteli aikalaiset.
Melkein kaikki kansalaiset
saappailla Sepon käveli,
Sepon renkailla vilisti.

Jauhoi sampo myötäviä,
kyllä riitti syötäviä,
paljonkin pieltäviä.
Kasvoi kakku kaupallinen,
Suomen kuuluksi kohosi.

Vieri vuosi, vieri kaksi,
kulki kohta kymmenenkin,
vieri vieläkin enemmän.

Tiedonkulku kun tiheni,
tavoitteli kaikki kansat,
eteni kehitys kaikki,
tuli aika uudenlainen,
kaikenkarvaiset imehet.

Sanat ennen suusta suuhun,

kulkeilivat kertomalla,
sitten luurihin luristen,
kuulokkeista kuuloluihin
lankateitse lentelivät.

Alkoi kummat kuulumahan,
ihan ilkoset imehet.
Sana kiiri kuuluvasti
käestä jo kämmenelle,
kapulasta kourasehen.

Oli aikoihin eletty,
päästy kummat kuulemahan.
Tuli aika kännyköiden,
suuri villitys virisi.

Sepot uuden aikakauden,
ajan uuden aikalaiset,
Sepon saappaisiin nyt astui,
 piteli Sepon nimenkin.

Tuli taitavat takojat,
tekosille tietoniekat,
ahjosille aikalaiset,
sammon suureksi kehitti,
kasvatteli kännyköillä.
Myynti kännykän kohosi,
sammon suuren, suomalaisen.

Niinpä sampo suurenlainen
 yli maailman levisi.
Siellä riitti jauhajia.
Monet kymmenet tuhannet
maailmalla uurasteli.

Nyt oli kakku kaupallinen
hyvin laajalle levinnyt,
ylen suureksi ylennyt,
ensimmäiseksi ehoksi,
 mahiksi nyt mahtavaksi.

Täällä ohjat sammon suuren,
kerätähän tänne voitot.
Verokarhu vainolainen
huitovi käpälin hurjin,
hätistääpi hännällänsä,

ottaen oman osansa
kakun päältä niin komean,
kännyköillä kasvatetun,
muillekin jakaa muruja,
heiveröillekin hituja.

Anelevat jo isännät,
orhin suuren ohjastajat,
kesymmäksi että saisi
verokarhun, vainolaisen,
vähempähän vierotuksi,
kakun kuulun kahminnasta.

Nyt on pelko, ettei viihdy
täällä mitkään tietoniekat,
opinkäynehet osaajat,
uran uuden uurtelijat.
Eikä matkaa taitajia,
osaajia ulkomailta,
verokarhun vallan vuoksi.

Tai jos kohta uhkaavatkin,
vierittävän vierahille
koko sammon suomalaisen,
vievänsä verotkin muille,
ulkomaille, uhan alta
verokarhun kämmenien.

Kakku kun oli komea,
ylen kuulu ulkomailla,
löytyi silkkoa sisältä,
kelvotonta käyttäjille.

Nyt jo kaikki tietoniekat
hivuksiansa harovat,
kaivelevat keksinnöitä,
miten korjata kapula,
ettei mahti vain menisi,
uskottavuus ulkomailla,
nimi ettei näivettyisi,
kelvottomaksi kävisi,
sammon suuren, suomalaisen.